

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΕΔΕΣΣΗΣ ΠΕΛΛΗΣ ΚΑΙ ΑΛΜΩΠΙΑΣ

ΠΟΙΜΑΝΤΟΡΙΚΗ ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ ΠΑΣΧΑ

ΤΟΥ ΣΕΒΑΣΜΙΩΤΑΤΟΥ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΕΔΕΣΣΗΣ ΠΕΛΛΗΣ ΚΑΙ
ΑΛΜΩΠΙΑΣ κ. ΙΩΗΛ

ΠΑΣΧΑ 2014

«Παρέστησεν εαυτόν ζώντα μετά το παθείν αυτόν εν πολλοίς τεκμηρίοις»

Αδελφοί και Πατέρες,

Χριστός Ανέστη! Αληθώς Ανέστη!

Πανηγυρικά και εφέτος εορτάζουμε την μεγάλη εορτή του Πάσχα. Στο προοίμιο των Πράξεων των Αποστόλων πληροφορούμαστε, πως ο Χριστός μετά την Ανάστασή Του παρουσιαζόταν επί σαράντα ημέρες στους μαθητές Του και στον κόσμο και πιστοποιούσε με πολλά τεκμήρια την έγερσή Του. Συγχρόνως όμως τους δίδασκε για τη βασιλεία του Θεού. Ας δούμε το σημείο αυτό λεπτομερώς.

Παρουσιάσθηκε στους μαθητές Του, στην Μαρία την Μαγδαληνή, στην μητέρα Του, στις Μυροφόρες, ενώπιον πεντακοσίων μαθητών, στον Θωμά και σε άλλους. «Εφίπτατο γαρ και αφίπτατο πάλιν. Τι δήποτε; Ανάγων αυτών την διάνοιαν και ουκ έτι συγχωρών ομοίως προς αυτόν διακείσθαι ώσπερ και έμπροσθεν». Δηλαδή παρουσιαζόταν και έφευγε. Για ποιόν λόγο; Για να ανυψώσει πνευματικά τις διάνοιές τους και να μην αφήσει περιθώρια να σκέπτονται γι' Αυτόν όπως πρώτα, λέγει ο Χρυσόστομος. Μετά την έγερσή Του δεν μπορούσαν οι σχέσεις του Κυρίου και των μαθητών Του να είναι οι ίδιες. Εμφανιζόταν στους μαθητές Του και όχι σε όλους, γιατί πολλοί δεν Τον είχαν γνωρίσει προσωπικώς. Οι μαθητές Του Τον έβλεπαν επί σαράντα ημέρες συνέχεια και έτσι πείσθηκαν πως δεν είναι φάντασμα. Ένας άλλος ερμηνευτής, ο Οικουμένιος, γράφει ότι παρουσιαζόταν αρκετές φορές και μετά εξαφανιζόταν, για να κάνει ποθεινότερη την παρουσία Του και για να δείξει την θεοπρέπιά Του. Ακόμη και συνέφαγε μαζί τους όχι σύμφωνα με τους φυσικούς νόμους, γιατί δεν πεινούσε πλέον, αλλά επειδή ήθελε να βεβαιώσει την αλήθεια της Αναστάσεως. Ότι δηλαδή είχε το ίδιο σώμα, που έπαθε και αναστήθηκε.

Η Ανάσταση του Χριστού είναι ένα ιστορικό γεγονός, αλλά παραμένει και μυστήριο. Ξεπέρασε τον χρόνο, αλλά βιώνεται μέσα στον χρόνο. Κάθε θεία Λειτουργία είναι η μυστηριακή βίωση αυτού του γεγονότος. Με κάθε θεία Λειτουργία, το Πάσχα –που είναι ο Χριστός– είναι παρόν σε μας. Γι αυτό στην θεία Λειτουργία του Μεγάλου Βασιλείου ο ιερέυς μετά την θεία Κοινωνία ευχαριστεί τον Θεό λέγοντας: «έσχομεν του θανάτου σου την μνήμην· είδομεν της Αναστάσεώς σου τον τύπον· ενεπλήσθημεν της ατελευτήτου σου ζωής».

Οι Πατέρες λένουν πως μία διδασκαλία τότε είναι αξιόπιστη, όταν προηγηθεί το βίωμα. Ο Κύριος αναστήθηκε και μετά βεβαιότητας μίλησε για την Ανάστασή Του δείχνοντας μάλιστα και τις πληγές του σώματός Του. Ο άγιος Νείλος ο ασκητής το επισημαίνει: «...ου λόγος, αλλ ἔργον τους αρχομένους ανάγει προς μίμησιν». Το βιβλίο των Πράξεων είναι ένα βιβλίο που αποδεικνύει την αλήθεια αυτή. Αυτός που είναι εμπειστημένος από τον Θεό να φυλάττει ψυχές, «πολλού αγώνος δείται υπέρ των αρχομένων». Χρειάζεται να κάνει μεγάλο αγώνα για εκείνους που έχει κάτω από την εξουσία του, γράφει ο Αντίοχος ο μοναχός. Γνωρίζει πολύ καλά ότι θα δώσει λόγο και για τον εαυτό του και για το ποίμνιο.

Ένας σοφός επίσκοπος των καιρών μας γράφει: «Ο Θεάνθρωπος Ιησούς όχι μόνο σαράντα μέρες εμφανιζόταν ζωντανός “εν πολλοίς τεκμηρίοις” αλλά και δύο χιλιάδες χρόνια τώρα εμφανίζει τον εαυτό Του ζωντανό στην ιστορία με πολλά τεκμήρια, ώστε να μην μένει αμφιβολία πως η Ανάσταση είναι ένα γεγονός, που έγινε και εξακολουθεί να γίνεται μπροστά στα μάτια των ανθρώπων. Γιατί η Ανάσταση καθώς κι όλα τα γεγονότα της θείας οικονομίας, όπως δεν είναι φυσικά γεγονότα, αλλ άκτιστες ενέργειες του Θεού, υπερφυσικές δηλαδή πράξεις και θαύματα του Θεού μέσα στην ιστορία του κόσμου, έτσι και δεν έγιναν μια φορά μόνο... αλλά είναι πράξεις, που ζουν κι επαναλαμβάνονται μέσα στην Εκκλησία· είναι για να πούμε καλύτερα, αυτή η Εκκλησία, που δεν διαιώνίζει απλώς και διατηρεί στην μνήμη Της τα γεγονότα, αλλά που είναι αυτή η ίδια το γεγονός, Γέννηση και Σταυρός και Ανάσταση του Χριστού και Πεντηκοστή».

Σήμερα, γράφει ένας άλλος Επίσκοπος, υπάρχουν πολλά είδωλα· παραδείγματος χάριν η θεοποίηση της Επιστήμης, η κομματικοποίηση της κοινωνίας, η λατρεία των υλικών αγαθών. Χρειαζόμαστε ανθρώπους που βίωσαν το γεγονός της Αναστάσεως, για να γκρεμίσουν τα είδωλα. Πράγματι, όσο προχωρούν τα χρόνια, τόσο περισσότερη εμμονή δείχνουμε στα είδωλα του κόσμου. Ο Χριστός αναστήθηκε, για να μας απαλλάξει από την σύγχρονη αυτή δουλεία της φιλαργυρίας, των

σαρκικών αμαρτημάτων, της φιλαρχίας, του εγωϊσμού και της κακίας. Για να μας καταστήσει ελεύθερους να αγωνισθούμε για την σωτηρία μας.

Η Ανάσταση του Χριστού είναι το γεγονός εκείνο που χαρακτηρίζει την πίστη των χριστιανών. Χωρίς την ζωηφόρο Ανάσταση του Χριστού όλα είναι μάταια και η πίστη μας είναι αδύναμη. Επίσης ο αγώνας μας θα ήταν χωρίς νόημα. Όλες οι ασκήσεις και οι φιλανθρωπίες χωρίς αντίκρουσμα. Εμείς όμως ζούμε με την προσδοκία ότι μέσα μας θα βιώσουμε το γεγονός της Αναστάσεως προσωπικά, γι αυτό και μεγαλοφώνως λέγουμε·

Αδελφοί, Χριστός Ανέστη! Αληθώς Ανέστη!

Χαίρετε και υγιαίνετε!

Ο Μητροπολίτης

† Ο Εδέσσης, Πέλλης και Αλμωπίας ΙΩΗΛ